ΕΤΟΣ Ε' — Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1891 — Ἀριθ. 230

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί ἐγένετο μέχρι τοῦδε πρὸς ἐπίτευξιν πρακτικῆς μορφώσεως τῶν γυναικῶν.— Μία ἁπλῆ Ἱστορία (ὑπὸ δος Ἀνθῆς Βασιλειάδου) —Ἐὰν εἴξευρα τὸ μέλλον —Νέα σχολὴ μαγειρικῆς ἐν Παρισίοις (ὑπὸ κ. Ἄννης Μεδάρ).—Τί εἶναι περιττὸν ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ οἴκου.—Πῶς αἱ πολυπαχεῖαι γίνονται ἰσχναὶ (ὑπὸ Μαρίας Μονὲν ἰατροῦ).—Τῇ φίλῃ μου Μαρία Σ. (ποίημα ὑπὸ δος Π. Λιούρδη).—Παγκόσμιος Ἕνωσις Γερμανίδων γυναικῶν (ἀνταπόκρισις ἐκ Δρέσδης ὑπὸ κ. Λαύρας Βέρνερ).—Βιβλία καὶ Περιοδικά.—Ἀλληλογραφία.—Συνταγαί.—Συμβουλαί.—Εἰδοποιήσεις καὶ Ἐπιφυλλίς.

ΤΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΠΡΟΣ ΕΠΙΤΕΥΞΙΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἐπικαλοῦμαι τὴν πολύτιμον τοῦ Συνεδρίου τούτου ἀρωγήν, ὅπως ἐκφράσῃ εὐχήν, ἣν θέλω ὑποβάλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν τῆς πατρίδος μου: Ἵνα ἡ Κυβέρνησις καὶ πάντες οἱ δυνάμενοι συντελέσωσιν εἰς ἵδρυσιν πρακτικῶν ἐπαγγελματικῶν γυναικείων σχολῶν ὡς καὶ μέσης παιδείας τοιούτων. Οὕτω δὲ θὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ ὕψιστα τῆς πατρίδος συμφέροντα καὶ θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν καὶ κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν. Πρὸς δὲ νὰ παραχωρηθῇ καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα ὡς πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου εὐρύτερον στάδιον ἐνεργείας ἐν τῇ ἐργασίᾳ».

Ἰδοὺ ἡ εὐχή, ἣν διετύπωσα πρὸ τριετίας ἐν τῷ ἐκφωνηθέντι λόγῳ μου κατὰ τὸ ἐν Παρισίοις συγκληθὲν τότε ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως Διεθνὲς Συνέδριον, ἐν ᾧ ἐκλήθην νὰ ἀντιπροσωπεύσω τὰς Ἑλληνίδας.

Πλὴν τοῦ ἐκ ξένων πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου μου, τὴν περὶ «Ἑλληνίδος γυναικὸς» ὁμιλίαν μου εἶχε τιμήσει διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ παρεπιδημῶν ἐν Παρισίοις, τότε ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νῦν δὲ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης.

Μὲ συνεχάρη μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀγορεύσεώς μου καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι ἦτο ἐντελῶς σύμφωνος μαζί μου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀνωτέρας μορφώσεως τῆς γυναικός. «Ἐλπίζω, εἶπον, ὅτι ὅταν ἀναλάβητε τὴν διεύθυνσιν τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων δὲν θὰ μεταβάλητε γνώμην».

Δὲν ἦτο ἐν τούτοις ἐν Παρισίοις ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ὡμίλουν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, δὲν εἶχον δὲ περιορισθῇ εἰς εὐχὰς μόνον καὶ λόγους. Εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συστάσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 32 φύλλῳ τοῦ ἔτους 1887 ἐδημοσιεύομεν τὴν ἑξῆς πρὸς τὰς μητέρας καὶ κυρίας ἐπίκλησιν: «Ἀγγέλλομεν τὴν ἵδρυσιν ἰδιοσυντηρήτου καλλιτεχνικῆς καὶ πρακτικῆς σχολῆς διὰ τὰς γυναῖκας, αἵτινες ἀντὶ εὐτελεστάτων μηνιαίων διδάκτρων θὰ διδάσκωνται: Ἰχνογραφίαν, ὑδατογραφίαν, ἐλαιογραφίαν, ξυλογλυπτικὴν καὶ ἀνθοποιΐαν, ἐν ἰδίῳ δὲ παραρτήματι θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, καταστιχογραφίαν, κοπτικήν, ραπτικήν, ποικιλτικήν, οἰκιακὴν ὑγιεινήν, φαρμακολογίαν καὶ μαγειρικήν· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ πᾶσαν βιοποριστικὴν τέχνην.

»Αἱ βουλόμεναι νὰ συντελέσωσιν εἰς πρόοδον τῆς εὐεργετικῆς ταύτης διὰ τὰς γυναῖκας σχολῆς, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι μέλη τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας, συνεισφέρουσαι ποσόν τι καὶ ἀποκτῶσαι δικαίωμα ψήφου.....»

Τὴν ἐπίκλησίν μας ταύτην ἀνεδημοσίευσαν τότε αἱ πλεῖσται τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων, καὶ διὰ τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 33 φύλλῳ τοῦ αὐτοῦ ἔτους δημοσιευθέντος κυρίου ἄρθρου ἡμῶν ἐξετίθετο ἡ ἀνάγκη τῆς ἱδρύσεως τῆς σχολῆς ταύτης καὶ τὰ εὐεργετικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα· διεκηρύττετο δὲ ὅτι ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπῆρχε κατάλογος πρὸς ἐγγραφὴν μαθητριῶν τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς.

Βεβαίως καὶ ἐγὼ καὶ αἱ κυρίαι, αἵτινες εἶχον ἀναλάβει νὰ ἐργασθῶσιν ἐν τῇ ἱδρύσει τῆς σχολῆς ταύτης ἐπεθυμοῦμεν νὰ βολιδοσκοπήσωμεν τὰς διαθέσεις τοῦ κοινοῦ, νὰ πεισθῶμεν ἐὰν πραγματικῶς τοιοῦτο σχολεῖον ἤθελεν εὐδοκιμήσει πρὶν ἢ διακινδυνεύσωμεν τὰ γλίσχρα ἄλλως τε μέσα, ἅτινα ἠδυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν.

Τέσσαρες καὶ μόναι μαθήτριαι προσῆλθον νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ. Πολλαὶ μητέρες, πρὸς ἃς ὑπεδείξαμεν τὸ ὠφέλιμον καὶ λυσιτελὲς τῆς πρακτικῆς τῶν θυγατέρων των μορφώσεως, μᾶς ἀπήντησαν: Δὲν ἔχουσι καιρόν, διότι σπουδάζουσι

μουσικὴν καὶ ξένας γλώσσας. Καὶ οὕτως ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ ἐλλείψει μαθητριῶν ἢ μᾶλλον ἐλλείψει καλῆς θελήσεως καὶ ὀρθῆς σκέψεως πολλῶν γονέων δὲν κατηρτίσθη.

Δὲν ἀπεθαρρύνθημεν ἐν τούτοις. Δὲν παρῆλθε σχεδὸν ἑβδομάς, καθ' ἣν ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» δὲν ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην τῆς πρακτικωτέρας μορφώσεως τῶν ἑλληνίδων, καθ' ἣν δὲν ἐζητεῖτο ἡ παρ' ἡμῖν χειραφέτησις τῆς γυναικός, ὄχι διὰ παροχῆς πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὡς γίνεται ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ἡ χειραφέτησις αὐτῆς διὰ τῆς ἐργασίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ βασιλέως συνετάξαμεν ἀναφορὰν πρός τε τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βουλήν, ἐν ᾗ ἐπεκαλούμεθα τὴν σύντονον μέριμναν τῶν δύο τούτων ἀρχῶν ἐπὶ τῆς τύχης, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῆς σκοπιμωτέρας ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τοῦ γυναικείου φύλου.

Ἐζητεῖτο ἐν τῇ ἀναφορᾷ μας ἐκείνη τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ ὑπ'ἀριθ. 86 φύλλῳ τοῦ ἔτους 1888 τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν», ὅπως παραχωρηθῇ μέση γυναικεία παίδευσις πρὸς τὰς ἑλληνίδας, καὶ ὅπως ἱδρυθῶσι πρακτικαὶ ἐπαγγελματικαὶ γυναικεῖαι σχολαὶ πρὸς εὐρύτερον στάδιον ἐργασίας.

Τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἀντίτυπα ἀπεστείλαμεν πρὸς πάσας τὰς συνδρομητρίας ἡμῶν, μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως ὑπογράψωσι καὶ συλλέξωσι καὶ ἄλλων ὑπογραφὰς καὶ οὕτω ἐφωδιασμένας μᾶς τὰς ἐπιστρέψωσι. Τοῦτο καὶ ἐγένετο.

Ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ὑπογραφὰς συνελέξαμεν οὕτως, ὅτε δὲ παρεκαλέσαμεν φίλον βουλευτὴν τοῦ τότε ἐν ἰσχύϊ κόμματος, νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀναφοράν μας ἐκείνην ἐν τῇ Βουλῇ, ἐλάβομεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι ὑπῆρχε πληθὺς νομοσχεδίων, ὅτι αἱ κομματικαὶ ἔριδες εὑρίσκοντο εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ὀξύτητος αὐτῶν σημεῖον, καὶ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἡ ἀναφορά μας δὲν ἤθελεν ἴσως οὔτε ἀναγνωσθῇ.

Ἀναμένουσαι καταλληλοτέραν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σχεδίου μας περίστασιν δὲν ἐπαύσαμεν ἐργαζόμεναι ποικιλοτρόπως πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοπουμένου. Εὐθὺς μετὰ τὸν γάμον τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας παρουσιάσθημεν πρὸς αὐτήν, τῇ παρεστήσαμεν τὴν κατάστασιν τῆς γυναικείας ἐν Ἑλλάδι μορφώσεως, συνεκρίναμεν ταύτην πρὸς τὴν τῶν γερμανίδων γυναικῶν καὶ τῇ ὑπεδείξαμεν, ὅτι ἐν τῶν πρώτων της ἔργων ἐν Ἑλλάδι, ὅπερ βεβαίως θὰ εἴλκυε τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν σύμπαντος τοῦ ἑλληνισμοῦ θὰ ἦτο ἡ τροποποίησις τῆς γυναικείας μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς τῆς μέσης ἰδίᾳ παρ' ἡμῖν τάξεως. Ἡ Βασίλισσα, τῇ εἴπομεν, ἔχει ἤδη καταστῆ ὁ παρήγορος ἄγγελος, ἡ προστάτις μήτηρ πάντων τῶν πασχόντων, τῶν ὀρφανῶν, τῶν ἐγκαταλελειμμένων, τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς, δι' ὃ καὶ λατρεύεται παρὰ τοῦ λαοῦ της. Ἡμεῖς ἐργαζομένη ὑπὲρ ὑγιεστέρας μορφώσεως τοῦ γυναικείου φύλου ἐν Ἑλλάδι, θὰ εὐεργετήσητε μεγάλως τὸν ἑλληνισμὸν καὶ θὰ προσελκύσητε ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ τὰς συμπαθείας του.

Μὲ πόσον ἐνθουσιασμὸν ἡ νεαρὰ καὶ νοημονεστάτη ἡγεμονίς μας ἤκουσε τοὺς λόγους μας τούτους. Πόσον προθύμως ἀνέλαβε νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ φύλου μας καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν της τὴν πρώτην ἐν Ἑλλάδι γυναικείαν ἐπαγγελματικὴν σχολήν. Ἔγραψε παρευθὺς πρὸς τὴν μητέρα της τὴν Αὐτοκράτειραν Φρειδερίκου, ἥτις, ὡς προείπομεν, ὑπῆρξε ἡ ψυχὴ τῆς ἐν Γερμανίᾳ γυναικείας δράσεως, καὶ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς ὁποίας λειτουργοῦσιν αἱ παντοειδεῖς σχολαὶ τῆς ἑταιρίας Lette, περὶ ὧν ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν ἄρθρῳ ἐγράφομεν.

Ἡ αὐτοκράτειρα ἐπεδοκίμασε πληρέστατα τὴν ἀπόφασιν τῆς θυγατρός της, μᾶς ἀπέστειλε δὲ λίαν εὐμενῶς πάντα κανονισμὸν καὶ πρόγραμμα σχετιζόμενον πρὸς τὰ ἐν Γερμανίᾳ ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐπῆλθεν ἡ ἀλλαγὴ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡμεῖς ἐσπεύσαμεν νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὴν ἐν Παρισίοις δοθεῖσαν ἡμῖν ὑπόσχεσίν του. Τῷ ὑπεδείξαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον μεταρρυθμίσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων, τῆς ἱδρύσεως μιᾶς τοιαύτης ἐπαγγελματικῆς σχολῆς καὶ τῆς τροποποιήσεως ἐν γένει τῶν κατὰ τὴν μέσην παρ' ἡμῖν γυναικείαν παίδευσιν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς μᾶς ἤκουσε μετὰ πολλῆς προσοχῆς, ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον καὶ ὀρθὸν τῶν παρατηρήσεών μας, συνωμολογῶν, ὅτι ἐὰν δὲν μορφωθῶσιν αἱ γυναῖκες καταλλήλως καὶ ἡ κοινωνία μας καὶ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ θὰ ὑστερῇ πάντοτε· μᾶς συνέστησε δὲ νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τῷ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργῷ, κ. Γεροκωστοπούλῳ τὰς ἰδέας μας καὶ μετ' αὐτοῦ, εἰδικωτέρου βεβαίως καὶ διαθέτοντος πλείονα χρόνον, νὰ συνεννοηθῶμεν διὰ τὰ περαιτέρω.

Εἰς τὸν κ. Γεροκωστόπουλον ἐξεθέσαμεν ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς τὰς ἐλλείψεις τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν τῇ δημοτικῇ τῶν θηλέων παιδεύσει συστήματος, ὑπεδείξαμεν τί ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐξεθέσαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως γυναικείας ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, ἐν ᾗ νὰ συμπληροῦται ἡ ἀγωγὴ τῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις καταρτιζομένων κορασίδων. Ὡμιλήσαμεν πρὸς τούτοις περὶ τῆς μέσης παρ'ἡμῖν γυναικείας παιδεύσεως, ὡς καὶ περὶ τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐνεργειῶν μας παρὰ τῇ ἡγεμονίδι Σοφίᾳ περὶ ἱδρύσεως πρακτικῆς σχολῆς.

Ὁ κ. Γεροκωστόπουλος διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἑτοιμότητος καὶ νοημοσύνης μᾶς ἐξέθηκεν ἀμέσως τὰς ἰδέας του ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ μᾶς ὑπεσχέθη νὰ ἐργασθῇ:

α.) Πρὸς τροποποίησιν τοῦ προγράμματος τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν θηλέων, μεταρρυθμίζων αὐτὸ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον, διὰ τῆς προσθήκης τῆς διδασκαλίας θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ὡρισμένων γυναικείων τεχνῶν.

β'.) Πρὸς τροποποίησιν τῶν νόμων, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὑπάγονται αἱ δημοδιδάσκαλοι, ὧν ἡ δρᾶσις καὶ ἡ θέσις, ὡς ὑπεδείξαμεν αὐτῷ, ἀποβαίνει προβληματική, ὡς ἔχει σήμερον ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰδίᾳ καὶ τοῖς χωρίοις, ἔνθα τὰ πρῶτα καὶ ἄμεσα θύματα τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων εἶναι αἱ ἀτυχεῖς δημοδιδάσκαλοι.

γ'.) Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἤθελε προσφέρει γενναίαν ἐπιχορήγησιν εἰς τὴν ἱδρυθησομένην ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Υ. τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας ἐπαγγελματικὴν Σχολήν, καὶ

δ'.) Ὅ,τι ἤθελε μελετήσει πᾶν ὅτι ἀνάγεται πρὸς τὴν μέσην τῶν θηλέων ἐκπαίδευσιν.

Αὐτὰ μᾶς ὑπεσχέθη ὁ κύριος ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργός, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι πᾶσαι αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται θὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια, ἅτινα προσεχῶς θὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν θὰ ὀφείλωνται τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον μεταρρυθμίσεως τῆς γυναικείας παιδεύσεως.

Τὴν ἵδρυσιν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν ὄχι μόνον ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θὰ ἐπιδιώξωμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πάσῃ δυνάμει, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι μεταξὺ τῶν πολλῶν φιλελλήνων, οἵτινες δωροῦσι τὰ ἑκατομμύριά των πρὸς οἰκοδομὴν μαρμαροκτίστων κενῶν μεγάρων, ἅτινα χρησιμεύουσι εἰς καλλωπισμὸν μόνον τῆς πρωτευούσης, θὰ εὑρεθῇ καί τις, —ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἀδιάφορον— ὅστις νὰ διαθέσῃ ἐτήσιόν τι εἰσόδημα πρὸς συντήρησιν μιᾶς ἢ πλειόνων γυναικείων ἐπαγγελματικῶν σχολῶν.

Εἶναι καιρὸς νὰ ληφθῇ σύντονός τις καὶ ἐσκεμμένη πρόνοια ὑπὲρ τῆς μορφώσεως, ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας, ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος

τῶν θυγατέρων μας. Σεῖς οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ὡς καὶ σεῖς οἱ ἐκλέγοντες αὐτούς, οἱ συσσωματούμενοι ὁσάκις πρόκειται νὰ ρίψητε ὑπουργόν τινα, σεῖς οἱ κοπτόμενοι ἀπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος καὶ οἱ τόσον πολύπλοκα ἄρθρα περὶ ἀροτριώντων κτηνῶν παρατάσσοντες, σκέφθητε λοιπὸν ὀλίγον καὶ περὶ τῶν θυγατέρων σας, ἕνεκα τῆς πλημμελοῦς καὶ ἐλλιπεστάτης μορφώσεως τῶν ὁποίων καταστρέφεται πολλάκις ἡ οἰκογενειακή σας εὐδαιμονία.

Σκέφθητε, ἐργάσθητε, μελετήσατε κάπως ἐμβριθέστερον τὸ ζήτημα τῆς ζωῆς, τοῦ μέλλοντος, τῆς εὐτυχίας τῶν τέκνων σας τούτων καὶ νομοθετήσατε καὶ ὑπὲρ αὐτῶν νόμους εὐεργετικοὺς ἐπὶ ἰδίῳ καὶ πάλιν συμφέροντι.

Ἡ «Ἀκρόπολις» σᾶς ἔδωκεν ἓν καλὸν μάθημα. Ἀνεδείχθη στοργικωτέρα πρὸς τὰ τέκνα σας ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους. Ἡμεῖς δὲ αἱ ὑπὲρ τοῦ φύλου μας, κατὰ καθῆκον, τὸν δυσχερῆ τοῦτον ἀγῶνα ἀπὸ πενταετίας ἀγωνιζόμεναι ἐδέχθημεν τὴν εὐγενῆ τῆς συναδέλφου παράκλησιν, νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ δι' αὐτῆς τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σκέψεις καὶ ἐνεργείας μας, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ λόγοι καὶ τὰ ἐπιχειρήματά μας, γινόμενα εἰς εὐρύτερον κύκλον ἀναγνωστῶν καὶ ἰδίᾳ ἀνδρῶν γνωστά, θὰ καταλήξωσιν ἴσως εἰς εὐάρεστον ἀποτέλεσμα.

ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἦτο ἡ ὥρα τοῦ λυκόφωτος· ὁ ἀποκρυβεὶς ἥλιος ἐχρύσου ἔτι τὸν πέριξ ὁρίζοντα καὶ ὁ οὐρανός, παντελῶς ἀνέφελος, ἐλάμβανεν ἐρυθρὰς μαρμαρυγὰς ὑπὸ τὸ φεῦγον φῶς τῆς ἡμέρας.

Ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ ὀδοντωτὴ σειρὰ τῶν ὀρέων βαθμηδὸν ἐζοφοῦτο ὑπὸ τὴν ὠχριάσασαν πορφύραν τοῦ ἀστέρος. Κατόπιν τὸ σκότος ἐπῆλθεν.

Ἡ μικρὰ Μαρία ἐβάδιζε ταχέως. Οἱ μεγάλοι γλαυκοὶ ὀφθαλμοί της ἀόριστοι καὶ διαυγεῖς ἔχουσιν ἔκφρασιν γοητευτικὴν καὶ γλυκύτητα ἄπειρον· ἡ πρὸς τ' ἄνω ὀλίγον ὑψουμένη μικρὰ ρίς της ἠρυθρία, ἐκτεθειμένη εἰς τὴν ἑσπερινὴν αὔραν, τὸ δὲ μικρὸν καὶ πανοῦργον αὐτῆς στόμα ἡμιανοιγόμενον ὑπὸ μειδιάματος ἀφίνει νὰ φαίνωνται δύο σειραὶ μαργαριτῶν διάδετοι διὰ κοραλλίου.

Τοιαύτη ἦτο ἡ Μαρία μὲ τὰς δέκα καὶ ἓξ ἀνοίξεις της.

Τὸ κάνιστρόν της φέρουσα εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ ἀνασύρουσα διὰ τῆς ἑτέρας τὸ φόρεμά της, βαδίζει ταχέως· διότι ἡ ὥρα αὕτη τοῦ φθινοπώρου ἔχει ψύχη διαπεραστικά, ἀλλ' ἔχει ὡσαύτως καὶ ρεμβασμούς, οἵτινες χαυνοῦσι καὶ καταγοητεύουσι τὴν καρδίαν.

Ἐπὶ τῶν ἐρήμων ἤδη ὁδῶν ἡ Μαρία συναντᾷ φίλας νέας καὶ χαριέσσας ὡς αὕτη, ἀλλ' ὅμως δὲν ἀργοπορεῖ, ὅπως συνομιλήσῃ. Ἐντὸς τοῦ ἤδη ἀρχομένου σκότους ὀλισθαίνει ὡς φυγάς, ταχύνουσα τὸ βῆμα πρὸς τὴν καλύβην της, ὅπου τὴν ἀναμένει ὁ πάππος, ὁ καλὸς πάππος, ὃν λατρεύει.

Ἡ καλύβη των εἶναι μικροτάτη καὶ ἔτι πλέον σμικρύνει αὐτὴν τὸ ἐπελθὸν πυκνὸν σκότος, ἀλλ' ὅμως ἡ Μαρία τὴν διακρίνει μακρόθεν, τὴν διακρίνει ἐκεῖ κάτω, περιτετυλιγμένην ὑπὸ τῶν δένδρων, ἅτινα τὴν περικαλύπτουσιν ἐν εἴδει παραπετάσματος.

Ἡ Μαρία λατρεύει τὴν μικρὰν ταύτην κοιλάδα, τὴν κατοικίαν ταύτην, εἰς ἣν ἐγεννήθη, ὅπου ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ της ἀπέθανον· αἰσθάνεται ὅτι ἡ τελευταία αὕτη ἀνάμνησις θὰ μένῃ εἰς τὴν ζωήν της, ὅσον ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμά της. Πρὸ πολλοῦ ἡ παιδίσκη εἶναι ἡ μόνη χαρὰ καὶ τὸ στήριγμα τοῦ πάππου της. Ἔλαβε τὴν πρώτην μετάληψίν της ὡς μικρά τις ἁγία καὶ ὕστερον εἰσῆλθεν εἰς ἐργαστήριόν τι ὡς μαθήτρια. Σήμερον μεταβαίνει ἐπὶ ἡμερομισθίῳ παρὰ διαφόροις, καὶ δὲν φέρει ἄνευ συγκινήσεως εἰς τὸν πάππον της τὸ γλίσχρον μίσθωμά της.

— Καλημέρα, μικροῦλα !

— Καλημέρα, παππούλι.

Καὶ ἡ Μαρία ἀφοῦ ἐνηγκαλίσθη τὸν γέροντα εἰσήρχετο εἰς τὴν καλύβην, ὅπου ἐπὶ τῆς δρυΐνης τραπέζης ἀτμίζει ἐντὸς πηλίνου τρυβλίου τὸ διὰ λαρδίου ἠρτυμένον ρόφημα τῶν χωρικῶν.

Ἐκένωσε τὸ μικρόν της θυλάκιον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ παρατηρεῖ σοβαρῶς τὸν πάππον της, ὅστις μετρᾷ ἓν πρὸς ἓν τὰ δώδεκα σολδία τοῦ ἡμερομισθίου, τὰ ὑπ' αὐτῆς κερδηθέντα.

Δώδεκα σολδία ! . . χάρις εἰς αὐτὰ ζῶσι, χάρις εἰς αὐτὰ ὁ πάππος δὲν ἐπαιτεῖ διὰ νὰ προμηθευθῇ τὴν χειμερινήν του ἐνδυμασίαν, χάρις εἰς αὐτὰ τέλος ἡ εὐημερία ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ οἰκίσκου· τέλος εἶναι εὐτυχεῖς.

. . . . . .

Ἀλλ' ἡ εὐτυχία αὕτη θὰ διαρκέσῃ ἄρά γε ἐπὶ πολύ ;

Ἀπό τινων ἡμερῶν ὁ ἔρως κατέλαβε θέσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς παιδίσκης.

Ἡ Μαρία ἀγαπᾷ, καὶ νομίζει ἑαυτὴν ἀγαπωμένην.

Ὅταν τὸ πᾶν ἡσυχάζῃ ἐντὸς τῆς καλύβης, ἐγείρεται ἀκροποδητί, ἀνοίγει ἡσύχως τὸ παράθυρον καὶ ἀκροᾶται.

Κατὰ πρῶτον δὲν ἀκούει ἢ τὸν μονότονον καὶ ἀποτρόπαιον κρότον τοῦ χειμάρρου καὶ τὸν διὰ τῶν λευκῶν μυκώμενον ἄνεμον, ὕστερον βήματα μεμακρυσμένα εἰσέτι, ἅτινα ὅμως ἀναγνωρίζει.

Εἶναι ἐκεῖνος !

Ἐκεῖνος ! ἐκεῖνος ! ψιθυρίζει. Ἦλθε ! Θέλει νὰ ἐπανακλείσῃ τὸ παράθυρον, ἀλλ' ὁ ἔρως ψάλλει εἰς τὸ οὖς της ἓν τόσον γλυκὺ ᾆσμα, ὥστε δὲν ἀνθίσταται πλέον ἢ ἀδυνάτως.

Ἦτο ἡ πρώτη συνέντευξις, εἶναι καιρὸς ἀκόμη, διστάζει...

Ἀλλὰ εἶναι ἐκεῖ ὄπισθεν τοῦ φράκτου ! Ὑπὸ τὴν γαληνιαίαν λάμψιν τοῦ οὐρανοῦ προχωρεῖ, τὸ πρόσωπόν του γελόεν καὶ χάριεν, μὲ τὰς χεῖρας τεταμένας.

— Μαρία ! ψιθυρίζει.

Ἡ Μαρία μένει ἄναυδος, ἡ συγκίνησις τὴν πνίγει. Εἶναι κακόν, κάκιστο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πράττει, τὸ ἀγνωρίζει. Ἀλλ' ἡ νὺξ εἶναι τόσον ὡραία, καί... ἀγαπᾷ.

— Μαρία ! ἐπαναλαμβάνει ἐκεῖνος.

Αὕτη σιωπᾷ πάντοτε, οἱ ὀφθαλμοί της ἐθαμβώθησαν ὡς καλυφθέντες ὑπὸ πέπλου, τρέμει λαμβάνουσα τὰς χεῖρας τοῦ νεανίου. Πόσον εἶναι ὡραῖος, ὁποῖον ἀνάστημα, σκέπτεται! Εἶναι εἷς κύριος.

Ἀπὸ τριῶν μόνον μηνῶν ὁ Ἀνδρέας Διμὼν εὑρίσκεται εἰς τὸ χωρίον ὡς γραφεὺς παρά τινι συμβολαιογράφῳ—καὶ ὁ ὡραῖός μας ἀνιᾷ.

Εἶδε τὴν παιδίσκην παρὰ τῷ κυρίῳ του· τῷ ἤρεσε καὶ συνάμα τῷ ἐφάνη ὡραῖον νὰ διέρχηται τὸν καιρόν του μετὰ τῆς ἀξιολατρεύτου ταύτης κόρης.

Τὴν πρώτην συνέντευξιν ἐπηκολούθησε δευτέρα. Ὕστερον τέλος καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἀλληλοκρατούμενοι μετέβαινον, ἵνα ρεμβάσωσιν ἐπὶ τῶν ἐρήμων ὁδῶν.

Ὁ Ἀνδρέας ὑπέσχετο, ὡρκίζετο εἰς τὴν Μαρίαν, ὅτι αὕτη καὶ ὄχι ἄλλη θὰ ἦτο σύζυγός του. ὅτι ἤθελε τὴν φέρει εἰς τὴν πόλιν. Ἡ παιδίσκη ἤντλει ἀφειδῶς ἐκ τῶν ἀπατηλῶν τούτων ὑποσχέσεων, ἐκ τῶν τρελλῶν αὐτῶν ἐλπίδων, ἄρωμα γλυκύτατον, ὅπερ ἀνήρχετο εἰς τὴν καρδίαν της. Παρῆλθον οὕτω μῆνες, ὅτε ἡμέραν τινὰ ἡ Μαρία μεταβαίνουσα εἰς τὴν ἐργασίαν της ἐσταματήθη ἀποτόμως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὑπό τινος φίλης της.

— Πηγαίνεις νὰ ἐργασθῇς εἰς τοῦ συμβολαιογράφου; ἠρώτησεν αὐτήν.

— Ναί! εἶπεν ἡ Μαρία.

— Ἔ! λοιπόν, θὰ ἔμαθες τὰ νέα.

— Νέα! ἐπανέλαβεν ἡ Μαρία, ἥτις εἰς τὰς λέξεις ταύτας τῆς Γερβασίας προεῖδε δυστυχίαν.

— Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν τίποτε!

— Ὄχι.

— Ἄ! δὲν γνωρίζεις τίποτε, ἐπανέλαβεν ἡ Γερβασία βρενθυομένη. Δὲν γνωρίζεις τίποτε ἀληθῶς; τότε ἀγνοεῖς τὴν ἀναχώρησιν τοῦ γραφέως.

Ἡ Μαρία κατέστη πελιδνή.

— Ἀνεχώρησεν! ἠρώτησε διὰ φωνῆς ὑποκώφου.

— Δι' ἡμέρας τινὰς μόνον.

Ἡ Μαρία ἀνέπνευσε.

— Μετέβη εἰς Καμπανιόλας νὰ ἴδῃ τὴν μελλόνυμφόν του, μίαν πολὺ νόστιμην νέαν, κομψήν. ἀγαπητή μου, κομψοτάτην, μίαν δεσποινίδα, ἥτις ἔχει προῖκα! εἶναι ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ μπάρμπα Λαριστό, ξεύρεις, ἐκείνου, ὅπου ἔχει τὸ πανδοχεῖον ὅπου εἶναι τὸ ἁμαξοστάσιον τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Ραύς.

— Θεέ μου! Θεέ μου! ἀλλὰ ἐγὼ δὲν γνωρίζω τίποτε ἀπὸ αὐτά, ἐψιθύρισεν ἡ Μαρία κλονιζομένη.

— Ἡ δεσποινὶς αὕτη ἔχει τριάκοντα χιλιάδας φράγκων εἰς ὡραιότατα τάλληρα, ἀγαπητή μου! Μὰ τὴν ἀλήθειαν εἶναι λαμπρόν! καὶ ἐννοεῖς ὀλίγοι ἄνθρωποι ἀνθίστανται πρὸ τοιαύτης ἀποκαταστάσεως. Ἤκουσα νὰ λέγουν ὅτι ὁ γάμος θὰ γείνῃ μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Μαρτίνου.

— Ὄχι, ὄχι, εἶναι ἀδύνατον, ἐφώνησεν ἡ Μαρία μανιώδης, ψεύδεσαι, Γερβασία, ψεύδεσαι. Ἀλλὰ εἰπέ μου λοιπὸν ὅτι ψεύδεσαι!

Κακεντρεχὲς μειδίαμα ἐπλανήθη ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς χωρικῆς.

— Τρέξε εἰς τοῦ συμβολαιογράφου καὶ θέλεις ἰδεῖ. Ὅλος ὁ κόσμος ὁμιλεῖ περὶ τούτου καὶ σὺ δὲν γνωρίζεις τίποτε, σύ, ἡ ἡ καλὴ φίλη τοῦ γραφέως. Γνωρίζομεν δὰ τὰς σχέσεις σας! Ὁ ἐφημέριος γνωρίζει τὰ πάντα. Ὑπεσκελίσθης, ἀγαπητή μου. Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἢ ἁπλαῖ χωρικαί. Ἡ δεσποινὶς Λαριστὸ ἦλθε χθὲς εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον, ἐνδεδυμένη ὡς πριγκίπισσα, ὅλος ὁ κόσμος τὴν ἐθαύμαζε.

Μετὰ ταῦτα ἀναπνεύσασα θορυβωδῶς ἐπανέλαβε διὰ κακεντρεχοῦς ὕφους:

— Θ' ἀγοράσῃ τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ τόπου ὁ Ἀνδρέας, θὰ τὸν ἐπανίδης δά! τὸν γραφέα σου!

Ἡ Μαρία δὲν ἀπήντησεν. Ἔφυγεν ὡς παράφρων, ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν εἰρωνικῶν βλεμμάτων τῆς Γερβασίας.

*
* *

Εἶναι ἡ ἡμέρα τῶν γάμων τοῦ Ἀνδρέου. Αἱ πέριξ τοῦ χωρίου κονιορτώδεις ὁδοὶ εἶναι ὑπερπλήρεις ἁμαξῶν φερουσῶν τοὺς εἰς τοὺς γάμους προσκεκλημένους.

Ἡ Μαρία ἀποστρέφουσα τὴν ὡραίαν κεφαλήν της βαδίζει βραδέως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Εἶναι ἐνδεδυμένη μὲ τὰ ἑορτάσιμα ἐνδήματά της. Ἐπὶ τοῦ στήθους της λάμπει χρυσοῦς σταυρός, ἀνάμνησις τῆς μητρός της.

Τὸ χωρίον ἑορτάζει. Ὁ ἦχος τῶν κωδώνων ἀκούεται γλυκὺς καὶ ἁρμονικός, ἀλλ' εἰς αὐτὴν φαίνεται ὡς κωδωνοκρουσία ἐπικήδειος τοῦ ἀπολεσθέντος ἔρωτός της.

Τὰ πτηνὰ ψάλλουσι πτίζοντα ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν δένδρων. Ταῦτα δὲ κεκαλυμμένα ὑπὸ κόνεως κινοῦσι νωθρῶς τοὺς βαρεῖς των κλάδους ὑπὸ τὴν αὔραν τῆς πρωΐας.

Ἡ Μαρία βαδίζουσα περιβάλλει διὰ τῶν ὑπὸ τῶν δακρύων θαμβωμένων ὀμμάτων της τὸ χωρίον, ὅπου ἐγεννήθη, ὅπου ἔζησεν, ἠγάπησεν, ἔκλαυσε καὶ ὅπου θέλει ν' ἀποθάνῃ.

Τώρα μία μόνη ἐπιθυμία τῇ μένει πλέον, νὰ ἴδῃ διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν ἄνθρωπον, ὃν τοσοῦτον ἠγάπησε.

Πάντοτε διὰ βραδέων βημάτων καὶ διὰ ν' ἀργοπορήσῃ, ἐὰν εἶναι δυνατόν, τὴν θυσίαν ἣν ὑπεσχέθη εἰς ἑαυτὴν κατέρχεται μέχρι τῆς μικρᾶς κοιλάδος, ὅπου ἡ μικρὰ ἐκκλησία λουομένη ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ἀπαστράπτει ἀκτινοβόλος.

Εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν καὶ γονυπετεῖ πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Παρθένου.

Ἀφθονία χρυσῶν βοστρύχων περικαλύπτουσι τὸν τράχηλόν της καὶ κατεργόμενοι θερμαίνουσι τὰ τρέμοντα μέλη της. Ἔμπροσθέν της οἱ ἐκ μαρμάρου ἅγιοι φαίνονται ἐμψυχούμενοι προχωροῦντες πρὸς αὐτὴν ὅπως τὴν προστατεύσωσιν.

Ἡ παῖς αἰσθάνεται ψῦχος, ἀνατριχιάσεις τὴν συνταράττουσιν ὁλόκληρον. Ἐντὸς μιᾶς ὥρας θὰ γείνῃ ὁ γάμος τοῦ Ἀνδρέου... θὰ ἔχῃ ἄρά γε τὸ θάρρος ν' ἀναμείνῃ τὴν ἐπίσημον στιγμήν; Μὲ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην ἐντὸς τῶν χειρῶν ρεμβάζει. Ἡ Μαρία δὲν εἶναι πλέον ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· τὸ πνεῦμά της ἀνῆλθεν εἰς στρώματα ὑψηλότερα.

Ἀλλὰ βάναυσος πραγματικότης τὴν ἐπαναφέρει εἰς ἑαυτήν.

Εἶναι ἡ Γερβασία, ἥτις διορθοῖ τ' ἄνθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου βωμοῦ καὶ ἥτις παρατηρήσασα αὐτὴν τῇ φωνάζει:

— Ξεύρεις δά! ἂν σὲ ἴδῃ ὁ ἐφημέριος θὰ σὲ διώξῃ. Γιὰ ἰδὲς μία ποταπὴ μία ἀδιάκριτος νὰ θέλῃ νὰ φέρῃ σκάνδαλα.

— Ἔπρεπε νὰ φερθῇς καλλίτερα, κόρη μου, εἶπεν ὁ σκευοφύλαξ, ὅστις ἐτακτοποίει τὰς ἕδρας· ὁ γραφεύς σου ὡραῖα σ' ἔπαιξεν, αἴ!

Ἡ Μαρία δὲν ἤκουσε περισσότερον. Ἔφυγε μὲ τὴν καρδίαν συντετριμμένην καὶ τὸ πνεῦμα ἐσκοτισμένον.

Ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐβάδισεν, εὑρέθη ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας της, ὅπου ἐπὶ τοῦ κατωφλίου ὑπὸ τὴν θερμότητα τοῦ φθινοπωρινοῦ ἡλίου ἐκοιμᾶτο ὁ πάππος της. Ἡ Μαρία κύψασα ἐπέθεσε τὰ χείλη της ἐπὶ τῶν λευκῶν τριχῶν τοῦ πάππου της καί:

— Μετ' ὀλίγον, εἶπεν.

Κατῆλθε τὴν κοιλάδα καὶ χωρὶς νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν ἔφυγε διὰ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ.

Ποῦ πηγαίνει τὸ ἀγνοεῖ· βαδίζει, βαδίζει ἐπὶ ὥραν, χωρὶς ν' ἀναπαυθῇ ποσῶς.

Φθάσασα εἰς φάραγγά τινα ἔστη πνευστιῶσα.

Ἔμπροσθεν αὐτῆς, πρὸ τῶν ποδῶν της, ἡ Ὀπὴ τοῦ Διαβόλου κάμνει ν' ἀκούηται ὁ ρυθμικὸς κρότος τῶν ὑδάτων της, ἅτινα πίπτουσι καὶ διαδέχονται ἄλληλα μετὰ κρότου ἀποτροπαίου.

Τὸ βάραθρον τὴν προσελκύει. Ὕδατα χιονώδους λευκότητος λούουσι πέτρας διεσχισμένας καὶ καλυπτομένας ὑπὸ βρύων καὶ αὐλακοῦσι τὴν γῆν εἰς πολλὰ σημεῖα.

Ὑψηλαὶ φυτεῖαι καλύπτουσι σκαιῶς τὴν ἔρημον ταύτην γωνίαν.

Πρὸ ἑνὸς καὶ πλέον αἰῶνος μία παράδοσις ὑψίσταται καὶ τρέπει εἰς φυγὴν ὅλας τὰς νεάνιδας τοῦ χωρίου. Ἐκεῖ ἐπνίγη μία μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ κυρία καὶ ἔκτοτε λέγουσιν ὅτι ἡ ψυχή της ἔρχεται καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καὶ ὁμιλεῖ μὲ τοὺς ζῶντας.

Ἡ Μαρία δὲν δειλιᾷ, λέγει χαῖρε εἰς τὴν ζωήν, οἱ ὀφθαλμοί της εἶναι ξηροί· μακρὰν ἡ κακόηχος μουσικὴ ὀρχήστρας τινὸς τοῦ χωρίου ἀντηχεῖ ἐντὸς τῆς ἐρημίας καὶ μόνον οἱ βελασμοὶ τῶν προβάτων καὶ οἱ μυκηθμοὶ τῶν ἀγελάδων τὴν ταράττουσι μόνην.

Τὸ βάραθρον βρυχᾶται πρὸ τῶν ποδῶν της· ἐκ τῶν ἀφρωδῶν στροβίλων τῶν ὑδάτων τῇ φαίνεται ὅτι ἐξέρχεται νηρηὶς μὲ πλοκάμους χρυσοῦς.

— Ἐλθέ λέγει ἡ νηρηίς, ἐδῶ ἐντὸς τοῦ καθαροῦ κρυστάλλου

τῶν ἀνακτόρων μου θὰ εὕρῃς τὴν ἀνάπαυσιν, τὸν πλοῦτον, τὸν ἔρωτα.

— Τὸν ἔρωτα! ψιθυρίζει ἡ μικρά· καὶ τὸ οὖς αὐτῆς θελχθὲν μειδιᾷ εἰς τ' ὄνειρον τοῦτο.

Ἀκροᾶται ἀκόμη, ρίπτει μακρὰν αὐτῆς τὰ μικρά της κρούπεζα, καὶ μετὰ παιδικῆς χαρᾶς βυθίζει τοὺς πόδας της ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

— Μετ' ἐμοῦ θὰ εἶσαι εὐτυχής, ἐπαναλαμβάνει ἡ νύμφη, θὰ ἐπανεύρῃς μνηστῆρα ὡραιότερον κ' εὐγενέστερον ἐκείνου, ὃν ἀπώλεσας. Ἡ ζωὴ καθὼς βλέπεις δὲν γεννᾷ ἢ λύπας· ἀναπαύθητι εἰς τοὺς κόλπους μου· θέλω σὲ προστατεύσει.

— Ν' ἀγαπήσω ἀκόμη, ν' ἀγαπῶ πάντοτε, ψιθυρίζει ἡ παῖς καὶ ἀργὰ ἀργὰ οἱ μικροί της πόδες ὀλισθαίνουσι καὶ βυθίζεται ἐντὸς τοῦ ὕδατος μέχρι τῶν γονάτων.

— Θὰ γείνῃς σύζυγος καὶ μήτηρ καὶ σὺ ὡσαύτως, ἐπαναλαμβάνει ἡ νύμφη.

— Ὦ! θὰ ἔχω καὶ ἐγὼ ὡραῖα μικρὰ τέκνα, ἐπανέλαβε στενάζουσα ἡ Μαρία, τῆς ὁποίας τὰ βλέμματα ὡς ὑπὸ πέπλου καλυφθέντα κλείουσιν.

— Ἔλα, μικρά μου, θέλω σοὶ δώσει τὸν αἰώνιον ἔρωτα.

— Θὺ ἔχω καθὼς ἡ σύζυγος τοῦ Ἀνδρέου ὡραῖα λευκὰ ἐνδύματα, ψιθυρίζει ἀκόμη ἡ παῖς, τῆς ὁποίας αἱ χεῖρες συνηνώθησαν ὡς ἐν προσευχῇ· θ' ἀγαπηθῶ, θὰ λατρευθῶ ὡς ἡ ἄλλη;

Δὲν ἀνθίσταται πλέον· ἡ ὑπὸ τῆς νύμφης προσφερθεῖσα νυμφικὴ κοίτη δὲν τῇ ἐμποιεῖ πλέον φόβον, εὐχαριστεῖται εἰς τὰς θωπείας τῶν ὑδάτων, ἅτινα ἀνῆλθον ἤδη μέχρι τοῦ προσώπου της. Βαδίζει ἀκόμη καὶ ἤδη καὶ ἡ κεφαλή της ἐκαλύφθη ὑπὸ λευκοῦ ἀφροῦ.

Ἡ μικροῦλα μετέβη, ἵνα διηγηθῇ εἰς τὴν νύμφην τὸ λυπηρὸν μυστικόν της.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). **Ἀνθὴ Βασιλειάδου.**

ΕΑΝ ΕΙΞΕΥΡΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ....

Ἐὰν εἴξευρα τὸ μέλλον, ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ γραφόμενά μας φίλη κυρία, δὲν θὰ ἠσθανόμην ἴσως τὴν δραπέτιδα χαρὰν καὶ εὐτυχίαν, ἣν ἠσθάνθην ἐπί τινας τοῦ βίου μου ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ὑφιστάμην σήμερον τὸ μαρτύριον τῆς κολάσεως, τοῦ πόνου, τῆς ἀπογνώσεως, τῆς στυγνῆς ἀπελπισίας, ἣν αἰσθάνομαι ἄνευ ἐλπίδος, ἄνευ παρηγορίας.

Ἐὰν πιστεύητε εἰς τὸν θεόν δὲν δύνασθε ἢ νὰ ἐλπίζητε, ἀπαντῶμεν.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία κατὰ τοῦτο εὐηργέτησεν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην θρησκείαν τὴν ἀνθρωπότητα, παρηγοροῦσα τοὺς δυστυχεῖς, δίδουσα ἐλπίδα εἰς τοὺς ἀπέλπιδας, ὑποσχομένη ἀμοιβὴν εἰς τοὺς ταπεινοὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μόνον ὁ μὴ πιστεύων εἶναι ἀμετακλήτως δυστυχής. Καὶ δὲν πιστεύομεν, καὶ δὲν ἔχομεν ἐλπίδα εἰς τὸν θεόν, ὅσαι δὲν ἐξωκειώθημεν ἀπὸ τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας νὰ ἀγαπῶμεν καὶ σεβώμεθα τόσον αὐτόν, ὥστε νὰ μὴ τολμῶμεν κἂν νὰ μελετῶμεν καὶ συζητῶμεν τὰ κατὰ τὴν ὕπαρξίν του. Ἐν τῇ ὡρίμῳ ἡλικίᾳ ἡ θρησκεία, ἡ ἐλπίς, ἡ πίστις δὲν ἐπιβάλλεται. Διὰ τοῦτο εἶναι ἔνοχοι αἱ μητέρες ἐκεῖναι καὶ παρασκευάζουσι τὴν μεγίστην τῶν τέκνων των δυστυχίαν, ὅσαι ἀπὸ τῆς μικρᾶς αὐτῶν ἡλικίας δὲν καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ριζώσωσιν εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν ψυχήν, εἰς τὴν καρδίαν, εἰς πάντα τὰ αἰσθήματα καὶ τοὺς διαλογισμοὺς τῶν τέκνων των τὴν πρὸς τὸν θεὸν πίστιν.

Μόνη αὐτὴ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ τρομερῶν καὶ σκληρῶν δοκιμασιῶν ἀναφαίνεται ὡς μυροβόλον ἄνθος, μᾶς μεθύει διὰ τοῦ ἀρώματός της, ἐπουλόνει γλυκύτατα τὴν ἀλγοῦσαν καρδίαν μας, βαυκαλίζει αὐτὴν ἐπὶ τῆς λευκῆς ὡς τὸν κάλλιστα κρίνου στεφάνης της καὶ μεταφέρει αὐτὴν ἐν τῷ ὀνείρῳ τῆς προσευχῆς μέχρι τῶν θυρῶν τοῦ παραδείσου, αἵτινες εἶναι πάντοται ἀνοικταὶ διὰ τοὺς πιστεύοντας.

Δὲν δύναται βεβαίως νὰ συγκριθῇ ἡ θέσις τῶν πιστευόντων καὶ ἐν τῇ θρησκείᾳ ἀντλούντων παρηγορίαν πρὸς ἐκείνους οἱ' οὓς πέραν τοῦ θανάτου χαίνει ἄβυσσος ἐν τῇ σκοτεινῇ ἀπείρᾳ τοῦ παντός, καὶ οἵτινες ὑψοῦσιν ὑπερηφάνως πρὸς τοὺς κενοὺς οὐρανοὺς μέτωπον περικλεῖον κατάραν, στόμα ψιθυρίζον ἀνάθεμα καὶ ὀφθαλμοὺς ἀπλανεῖς μεταβαλλομένους εἰς χειμάρρους δακρύων ὡς ἐκ τῆς μαύρης, στυγνῆς καὶ αἰωνίου ἀπελπισίας.

Ὦ! πόσον πάσχει ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ ἀντλῶν ἐλπίδα καὶ θάρρος καὶ παρηγορίαν ἐν τῇ θρησκείᾳ! Πόσον πάσχει ὁ λησμονήσας νὰ προσεύχηται καὶ πῶς, ἀναζητῶν ἐν τῇ ἐσκοτισμένῃ διανοίᾳ του ὑστάτην σωτηρίας ἀκτῖνα, ἐπικαλεῖται ἄκων ἐν ὑστάτῳ ὀλοφυρμῷ ψυχῆς καὶ ἄλγους τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὃν δὲν πιστεύει: Ὦ Θεέ μου! Θεέ μου! λέγουσι καὶ οἱ ἄπιστοι

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων).

Ἀπό τινος ἱδρύθη ἐν Παρισίοις νέα σχολὴ εἰδικῆς μαγειρικῆς ὑπὸ γνωστοῦ εἰδήμονος ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ μαγείρου, τοῦ κ. Δρίσεν. Ὁ κύριος οὗτος εἶναι κάτοχος πολλῶν μεταλλίων, ἅτινα ἀπενεμήθησαν αὐτῷ κατόπιν συμμετοχῆς του εἰς διαφόρους λουκουλλείους ἐκθέσεις.

Ἱκαναὶ νεάνιδες συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν μητέρων των φοιτῶσι τακτικῶς εἰς τὴν σχολὴν ταύτην. Παρευρεθεῖσα ἡμέραν τινὰ εἰς ἓν τῶν μαθημάτων τοῦ κ. Δρίσεν καὶ ἐνθουσιασθεῖσα ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ διδασκάλου τούτου ἀπεφάσισα νὰ σᾶς ἐκθέσω ὅ,τι εἶδον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ μαθήματος.

Ἰδοὺ πῶς ἤχησε τὸ μάθημα: Δεσποινίδες, εἶπεν ὁ διδάσκαλος, ἐὰν θέλητε νὰ εἶσθε εὐτυχεῖς ὅταν νυμφευθῆτε καὶ γείνητε οἰκοδέσποιναι, παρασκευάζετε καλὰ φαγητὰ διὰ τοὺς συζύγους σας· Ἀποφεύγετε τὴν στερεότυπον ἐπανάληψιν τῶν ἰδίων φαγητῶν, ἐπιβλέπετε μόναι σας τὰ ὀπτὰ κρέατα καὶ μὴ τὰ ἀφήνετε νὰ πιάνουν. Ἡ ποικιλία τῆς τροφῆς ἔστω τὸ πρόγραμμά σας. Τοιουτοτρόπως οἱ σύζυγοί σας θὰ τρώγωσι πάντοτε πλησίον σας ἀποφεύγοντες τὰ καφεστιατόρια, εἰς τὰ ὁποῖα δαπανῶσι τόσα χρήματα καὶ ἐν οἷς περιπίπτουσιν εἰς πολυειδεῖς κινδύνους.

Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ἡ διδασκαλία τῆς κατασκευῆς δύο ἕως τριῶν φαγητῶν διὰ πᾶσαν παράδοσιν. Ἐν τῇ τάξει ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ μαθήματος νεκρικὴ σιγή. Τὰ μόνα ἐν χρήσει ὄργανα καὶ σκεύη εἶναι ἓν μολυβδοκόνδυλον, ἓν τεμάχιον χάρτου, μία περόνη καὶ ἓν κοχλιάριον, εἷς μικρὸς φοῦρνος καὶ μία χύτρα.

Ὁ διδάσκαλος ἔχει παρασκευάσει προηγουμένως τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος ἢ τὸ ὀρνίθιον ἢ τὰ λάχανα, τέλος ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ νέου ἐδέσματος. Ὑποθέσατε ὅτι εἶναι πτηνόν. Τὸ ἔχει ἕτοιμον, καθαρισμένον, ὅπως πρέπει νὰ ἑψηθῇ, Ἐπ' αὐτοῦ γίνεται τὸ μάθημα. Ὁ διδάσκαλος λέγει πῶς ἐκαθαρίσθη, εἰς τί δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ἧπάρ του, ποῖον εἶναι τὸ τρυφερώτερον μέρος του καὶ κατὰ πόσους τρόπους δύναται νὰ παρασκευασθῇ.

Αἱ μαθήτριαι κρατοῦν συμειώσεις. Ἀίφνης ἡ μαθήτρια Μ. καλεῖται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν εἰς ἐπήκοον τῶν λοιπῶν. Διστάζει, ἐμπερδεύεται, φαίνεται ὅτι δὲν ἐπρόσεξεν ἀρκούντως. Καὶ ὁ διδάσκαλος ἐν τῇ στενοχωρίᾳ του ἀγανακτῶν ἀνακράζει. Δεσποινίς, θὰ δηλητηριάσητε τὸν σύζυγόν σας μὲ τοιαύτας γνώσεις μαγειρικῆς.

Αἱ μητέρες εἶναι ἐνθουσιασμέναι διὰ τὴν ἀποστροφὴν ταύτην τοῦ διδασκάλου. Εὑρίσκουσι τὸ μάθημά του σωτήριον καὶ τερπνότερον καὶ αὐτῶν τῶν μαθημάτων τοῦ Ὠδείου. Εἰξεύρετε, λέγει μήτηρ τις πρὸς φίλην της: Ἡ κόρη μου εἰξεύρει νὰ κατασκευάζῃ σάλτσαν ναυαρίνου καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦτο θὰ τῆς χρησιμεύσῃ περισσότερον παρὰ ὅλαι αἱ γνώσεις της τῆς μουσικῆς, ἀφοῦ, ὡς λέγουσιν ὁ σύζυγος ὅστις καλοτρώγει γίνεται δεκάκις καλλίτερος, καὶ διὰ τῆς καλῆς μαγειρικῆς αἱ γυναῖκες θὰ βελτιώσωσι μᾶλλον τὸν χαρακτῆρα τῶν συζύγων των ἢ διὰ τῆς καλῆς μουσικῆς.

Ἄννα Μεδάρ.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΠΕΡΙΤΤΟΝ ΕΝ ΤΗ· ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Μᾶς ζητεῖται ὑπό οἰκοδεσποίνης ὁ ὁρισμὸς λέξεως, ἣν πάντες φέρουσιν ἀνὰ τὸ στόμα καὶ ἣν ἡ ἐν λόγῳ κυρία δὲν δύναται, λέγει, νὰ ἐννοήσῃ. Ὁ σύζυγός της, διὰ πᾶν πρᾶγμα, ὅπερ θὰ τῷ ὑποδείξῃ ὡς ἀναγκαιοῦν ἐν τῷ οἴκῳ, τῇ ἀπαντᾷ στερεοτύπως: εἶναι περιττόν, καὶ αὐτὴ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της ἐν τῇ ὁσημέραι αὐξανομένῃ ἀμηχανίᾳ της, ἐπικαλεῖται τὴν ἐξήγησιν λέξεως, ἥτις ἀποτελεῖ ἀληθὲς ἐν τῷ βίῳ της μαρτύριον.

Τὸ περιττὸν εἶναι Πρωτεὺς ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Λαμβάνει, ἐν σχέσει πάντοτε πρὸς τὰς περιστάσεις, μορφὰς διαφόρους, ἀλλὰ πάντοτε θελκτικὰς καὶ εὐαρέστους. Διὰ τοὺς μὲν πρᾶγμα περιττὸν εἶναι μία θέσις εἰς τὸ θέατρον ὅσον ταπεινὴ καὶ ὀλιγοδάπανος καὶ ἂν εἶναι. Δι' ἄλλους πρᾶγμα περιττὸν εἶναι πολὺ ἐκλεκτὴ καὶ ποικίλη τροφή, ἢ ἐνδύματα πλούσια καὶ πολύτιμος, ἢ κοσμήματα ἀξίας, ἢ διασκεδάσεις μετὰ φίλων, ἢ ταξείδια. Ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς δεκάλεπτος ἀνθοδέσμη, ἢ ἓν εὐθηνὸν γλύκυσμα, ἢ ἓν ποτήριον οἰνοπνεύματος εἶναι πρᾶγμα περιττόν.

Ἐν μιᾷ λέξει ὅ,τι εἶναι περιττὸν διὰ τὸν μὴ εὐπορούντα, δὲν εἶναι περιττὸν διὰ τὸν εὔπορον καὶ ὅταν ἔχῃ τις εἰσόδημα, διὰ τοῦ ὁποίου μόλις δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντα πρὸς συντήρησίν του, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δαπανᾷ εἰς περιττά, ὅσον εὐτελῆ καὶ ἀσήμαντα καὶ ἂν εἶναι ταῦτα.

Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ὅσῳ ὁ τίτλος τῶν γραμμῶν τούτων φαίνεται ἄσημος τόσῳ τὸ ζήτημα περὶ οὗ πρόκειται εἶναι λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες. Ἡ ἐποχή μας, γόνιμος εἰς θεωρίας κολακευούσας τὰς ὀρέξεις, ἀλλὰ καὶ μωρὰς καὶ καταστρεπτικὰς ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐνέγραψέ που τὰ δικαιώματα πάντων ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεων τοῦ βίου.

Οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι, οἱ κανονίζοντες τὸν βίον των κατὰ τὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις φαίνονται ἀγνοοῦντες τοὺς νέους τούτους νόμους. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι δὲν εἶναι δυστυχῶς συνετοὶ καὶ τὸ κακὸν παράδειγμα ἐπιδρᾷ θανασίμως ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεών μας.

«Ζῶ διὰ νὰ ἀπολαύσω» κατέστη δυστυχῶς τὸ ἔμβλημα μεγάλης κοινωνικῆς μερίδος, ἐν ᾗ συμπεριλαμβάνονται ἄνθρωποι πασῶν τῶν τάξεων καὶ τῶν φύλων. Ὁ πτωχὸς λέγει «γιατί νὰ μὴ χαρῶ τὴν ζωήν μου» καὶ δαπανᾷ καὶ ἀσωτεύει μέχρις οὗ ὄχι μόνον περιττὰ δὲν ἔχει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκαίων στερεῖται. Ὅταν δὲ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ περιελθοῦσιν εἰς σημεῖον ἀπροχώρητον, αἰτιῶνται τὴν τύχην, ἥτις δὲν τοὺς ηὐνόησεν ὡς εὐνοεῖ ἄλλους, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζωσιν ὅτι οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπολαμβάνῃ πᾶσαν τοῦ βίου ἀπόλαυσιν, ἐὰν δὲν δύναται νὰ ἐπαρκῇ διὰ τῆς ἐργασίας ἢ τῆς περιουσίας του εἰς τὰς ἀπολαύσεις ταύτας.

Ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ κυρία ὑπολογίσῃ τὰ ἔσοδα τοῦ συζύγου της πρὸς τὰς δαπάνας τοῦ οἴκου ἀκριβῶς καὶ μαθηματικῶς καὶ πεισθῇ ὅτι ἀδυνατεῖ οὕτος νὰ δαπανήσῃ πλειότερα τῶν ὅσων δαπανᾷ, θὰ πεισθῇ ὅτι πραγματικῶς εἶναι περιττά, ὅσα αὕτη θεωρεῖ ἀναγκαῖα, ἀφοῦ δὲν διαθέτουσι τὰ μέσα, ὅπως τὰ προμηθευθῶσι.

ΠΩΣ ΜΕΤΡΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΧΟΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΘΗ Η ΥΓΕΙΑ

Οὐδὲν ἀηδέστερον γυναικὸς παχείας, ἧς αἱ σωματικαὶ γραμμαὶ καταστρέφονται διὰ στρωμάτων ὅλων πάχους, ἧς τὸ πρόσωπον παραμορφοῦται, οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται μικρότεροι καὶ πᾶσα ἔκφρασις, πᾶσα λεπτότης, πᾶσα κανονικότης τῶν χαρακτηριστικῶν ἀπόλλυται·

Ὀφείλει τις νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ πάχους, χωρὶς νὰ βλάψῃ τὴν λοιπὴν σωματικὴν ὑγείαν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται δίαιτα ἐπὶ τῆς τροφῆς καὶ γυμναστική. Δύω ὥρας τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας ὑπὸ ἥλιον ὀφείλει νὰ περιπατῇ καὶ νὰ ἀσκῆται πᾶς εὔσαρκος ἄνθρωπος.

Μίαν τὴν πρωΐαν νῆστις καὶ ἄλλην τὴν ἑσπέραν· Ὀφείλει νὰ ἐνδύηται θερμῶς μὲ πολλὰ μάλλινα ἐνδύματα τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Ὁ ἱδρὼς ἐπάγεται ἐλάττωσιν τοῦ πάχους. Ἐργασία φυσικὴ καὶ ὑγιὴς ἄσκησις τοῦ πνεύματος ἐλαττοῖ τὸ πάχος, ἐνῷ βίος καθεστικὸς καὶ πνευματικὴ νωθρότες αὐξάνει αὐτό. Ἡ ὑδροθεραπεία, αἱ δερματικαὶ ἐντρίψεις, τὸ κολύμβημα, τὰ θαλάσσια λουτρά, ἐλαττοῦσι τὸ πάχος, εἶναι δὲ πολύτιμα διὰ τὴν ὑγείαν ἐκείνων, οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλου εἴδους ἀσκήσεις. Ὑπάρχουν ἐν Γερμανίᾳ ὑδροθεραπευτικαὶ πόλεις, εἰς τὰ καταστήματα τῶν ὁποίων οἱ πολύσαρκοι ὑποβάλλονται εἰς ραβδισμοὺς διὰ μικρῶν κλάδων αἰγείρων μετὰ τῶν φύλλων των.

Πρὸ τοῦ φαγητοῦ ἡ εὔσαρκος ἂς λαμβάνῃ ἓν μικρὸν κοχλιάριον θειϊκοῦ ἅλατος καὶ σόδας εἰς ἴσας δόσεις. Ὁ ἄρτος, ὃν ὁ εὔσαρσαρκος ἄνθρωπος τρώγει καθ' ἑκάστην δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 100 δρ. καὶ νὰ ἐψίνηται εἰς φριγανιάς. Τρώγων δὲν πρέπει νὰ πίνῃ ποτε καὶ ἰδίως ὕδωρ. Τέϊον χωρὶς ζάχαριν, χλιαρὸν εἶναι πολὺ ὠφέλιμον καὶ οἱ εὔσαρκοι δύνανται νὰ κάμωσι μεγάλην τούτου χρῆσιν. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας δύνανται νὰ πίνωσιν ὕδωρ ἀναμεμιγμένον πάντοτε μὲ οἶνον: Τὰ πολλὰ εἴδη τῆς τροφῆς αὐξάνουν τὸ πάχος. Χόρτα ὡς σπάραγγια, σπανάκια, τομάτες, καὶ καρποὶ ὡς πορτοκάλλια, φράουλαι, μῆλα καὶ φραγκοστάφυλα ἐλαττοῦν τὸ πάχος.

Μαρία Μονὲν (ἰατρός).

ΤΗ· ΦΙΛΗ· ΜΟΥ ΜΑΡΙΑ· Σ....

Μὲ λούλουδα τῆς ἄνοιξις καὶ κρίνα εἶσαι πλασμένη
Γεμάτη νειότη καὶ χαρὰ
Σὰν ἄνθος εἶσαι ἀνθηρὰ
Ἀγνὴ καὶ μυρωμένη.

* * *

Ἀχτίδες λὲς πῶς ἔχουνε τὰ δυό σου μάτια φίλη
Καὶ κόκκινα, καὶ δροσερὰ,
Μοιάζουν κοράλια ζωηρά,
Τὰ παιδικά σου χείλη.

* * *

Ρόδου στολίζει σ' ἐμορφιὰ τοῦ ρόδου 'χεις τὴ χάρι·
Εἶν' ἡ λαλιά σου μουσικὴ
Καὶ ὅλωνμας, φίλη θελκτικὴ,
Σὺ εἶσαι τὸ καμάρι.

* * *

Ἴου ἀγνοτὴ ἀληθινὴ τὰ κάλλη συνοδεύει
Τὸ σῶμα σου τὸ ροδινό,
Τὸ χαμογέλοιο σου τ' ἀγνὸ
Ἡ καθεμιὰ ζηλεύει.

* * *

Ἀλλ' ἂν τὰ τόσα θέλγητρα, Μαρίαμου, περνοῦνε,
Ἡ ψυχικαίς σου ἀρεταὶς
Θὰ μένουν πάντα ἡ αὐταὶς
Καὶ αἰώνια θὰ ζοῦνε.

Παναγιωτίτσα Λιούρδη

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Δρέσδης)

Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Παγκοσμίου Ἑνώσεως τῶν γυναικῶν τῆς Γερμανίας συνεκλήθη ἐν Δρέσδῃ τὴν 27 Σεπτεμβρίου ὥραν 7ην τῆς ἑσπέρας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς ἀντιπροέδρου αὐτῆς δος Αὐγούστης Σμὶθ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου Brauns.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑσπέραν τῆς συνελεύσεως ἡ ἀντιπρόεδρος ἀπήγγειλεν ἐναρκτήριον λόγον μετ' εὐφραδείας καὶ μεγάλης πειστικότητος, χειροκροτηθεῖσα καὶ ἐπευφημισθεῖσα μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Αἱ συναθροίσεις τῶν μελῶν ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 29ης.

Τοιαῦται γενικαὶ συνελεύσεις συγκαλοῦνται δὶς τοῦ ἔτους παρὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, συντελοῦσι δ' αὗται εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος, εἰς διάδοσιν τῶν ἰδεῶν τῆς Ἑνώσεως καὶ εἰς τὴν ὁσημέραι αὐξανομένην ἐπιρροὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν γυναικῶν τῆς Γερμανίας. Ἤδη ἡ Ἕνωσις αὕτη κατώρθωτε νὰ ἀποκτήσῃ κεφάλαια, ὧν τὰ εἰσοδήματα χρησιμεύουσιν εἰς ὑποτροφίαν διακρίνων φοιτητριῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἡ πρόεδρος ἔσχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὰ μέλη γενναίαν προσφορὰν ἐξ 100,000 μάρκων ὑπὸ ἀνωνύμου δωρητρίας, καὶ ἑτέραν δὲ ἐκ 10,000 μάρκων· τὸ εἰσόδημα τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ κατὰ ρητὴν ἐπιθυμίαν τῆς δωρητρίας θὰ διατίθεται πρὸς διευκόλυνσιν τῶν σπουδῶν ἀπόρων μαθητριῶν. Προσηνέχθησαν προσέτι ὑπὸ ἄλλης δωρητρίας 400 μάρκαι, ἃς τὸ συμβούλιον δύναται νὰ διαθέσῃ, ὡς νομίζει καταλληλότερον.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει των τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως ὥρισαν νέαν αὐτῶν συνάθροισιν τὸν προσεχῆ Μάρτιον· προσκαλοῦσι δὲ ἐν ταῖς συνελεύσεσιν αὐτῶν πᾶσαν γυναῖκα ποθοῦσαν καὶ ἐπιδιώκουσαν τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῆς γυναικός.

Δρέσδη **Λαύρα Βέρνερ.**

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐπίτιμος Γεωγραφία. Ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐπαιδεύτου κυρίας Δόμνης Θωμᾶ ἐξεδόθη δίτευχος περιληπτικὴ Γεωγραφία κατὰ τὴν νεωτάτην τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου μεθοδον. Ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει τοῦ βιβλίου τούτου ἀναπτύσσεται πατριδογραφικῶς ἡ Κωνσταντινούπολις μετὰ πάντων τῶν προαστείων, συνοικιῶν, νήσων καὶ χωρίων αὐτῆς, ἡ Τουρκία καὶ ριληπτικώτερον ἡ Ἑλλάς. Ἐν τῷ 6' τεύχει τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Εὐρώπης μετὰ τῶν λοιπῶν Ἠπείρων στοιχειωδῶς καὶ περιληπτικώτατα. Τὸ ἔργον τῆς κ. Δόμνης Θωμᾶ ἀναπληροῖ μεγάλην ἔλλειψιν διὰ τὰ σχολεῖα ἰδίᾳ καὶ Παρθεναγωγεῖα Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα ἐλπίζομεν ὅτι θέλει εἰσαχθῆ, ὑποστηριζόμενον παρὰ πασῶν τῶν διδασκαλισσῶν καὶ διδασκάλων.

Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων. Ἐξεδόθη τὸ Ε' τεῦχος τοῦ 6' τόμου τῆς ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς συγγραφέως κ. Δ. Καμπούρογλου ἐκδιδομένης Ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν, περὶ ἧς πολλὰ ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ.

Ὑγιεινὴ τῆς οἰκογενείας. Παρὰ τοῦ κ. Α. Ἀντίπα φοιτητοῦ τῆς ἰατρικῆς ἐξεδόθη κατὰ μετάφρασιν ἡ ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἰατροῦ A. Coriveaud συγγραφεῖσα ἰατρικὴ τῆς οἰκογενείας. Εἶναι βιβλίον χρήσιμον εἰς πᾶσαν μητέρα καὶ ὡς τοιοῦτο συνιστᾶται ταῖς κκ. ἀναγνωστρίαις μας. Τιμᾶται διὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 2 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2,50.

Συρμοὶ Παρισινοὶ Εἰκονογραφημένοι. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ N. Νάτ ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον περιοδικοῦ, περιλαμβάνοντος σχέδια φορεμάτων, ἐντελῶς κατὰ τὸ σύστημα τῶν γαλλικῶν τοιούτων περιοδικῶν, μὴ ἐλλείποντος οὔτε τοῦ χρωματιστοῦ παραρτήματος. Θὰ ἐκδίδηται δὶς τοῦ μηνός. Ἐτησία συνδρομὴ μετὰ τοῦ χρωματιστοῦ σχεδίου καὶ τεμαχίου μουσικῆς δρ. 24. διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 24

Ἐφημερὶς τῶν ἐργοχείρων. Ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Κάλφογλου ἐξεδόθη ἡ Ἐφημερὶς τῶν ἐργοχείρων, περιλαμβάνουσα παντοειδῆ σχέδια διὰ λευκὰ κα χρωματιστὰ κεντήματα. Ἐκδίδεται ἅπαξ τοῦ μηνός.

Οἱ ἄθλιοι τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ Τὸ ἀριστούργημα τοῦ **Βίκτωρος Οὐγκὼ** οἱ **Ἄθλιοι** ἡ ἀπανταχοῦ ἀπλήστως ἀναγνωσθεῖσα μυθιστορία, κατὰ μετάφρασιν κλασικὴν τοῦ ἀειμνήστου **Ἰσιδωρίδου Σκυλίσση** ἄρχεται ἐκδιδόμενον προσεχῶς παρὰ τοῦ κ. Γ. Δ. Φέξη κατὰ φυλλάδια. Ἕκαστον φυλλάδιον καθ' ἡμέρον ἐκδιδόμενον θὰ περιέχῃ μίαν μεγάλην εἰκόνα ἐκτελεσθεῖσαν κατὰ τὸ σχεδίασμα τῆς γαλλικῆς ἐκδόσεως θὰ πωλεῖται δὲ **μόνον** λεπτὰ **10** ἕκαστον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Γ. **Κ/πολιν.** Πέντε σειραὶ ἐστάλησαν.—Κον Ι.Μπ. **Κάϊρον.** Ἐπιστολὴ μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐπισπεύσατε καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν λοιπῶν.—Κον Ι. Ζ. **Βατούμ** Ἐλήφθη ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς. Ὁ λογαριασμός σας ἐσφαλμένος. Γράφομεν.—Κον Ι. Α. **Ἀθήνας.** Ἀποτανθῆτε εἰς Γαλλικήν τινα ἐφημερίδα, διότι ἡμεῖς δημοσιεύομεν μόνον γυναικεῖα ἔργα, καὶ ἐκεῖνα Ἑλληνικά.—Καν Ρ. Ντ. **Ζάκυνθον.** Ἐλήφθη καὶ ἡ πρώτη· ἀλλὰ πολλὰς μετὰ τὴν ἀποστολήν της ἡμέρας. Ὥστε αἱ πέντε δρ. εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Ἴσως ἀντ' αὐτῶν μᾶς ἐγγράψητε νέαν συνδρομήτριαν.—Καν Θ. Μ. **Πειραιᾶ.** Ἀπόδειξις ὅτι ἔχομεν δίκαιον εἶναι ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐργαζόμεθα καὶ ἔχομεν καὶ διεύθυνσιν οἴκου. — Καν Ε. Εἰ. **Φλωρεντίαν.** Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ μαντεύσωμεν τὴν αὐτόθι μετάδασίν σας, ἀφοῦ οὐδεμίαν εἴδησιν περὶ τούτου ἐλάβομεν. Ἀποστέλλομεν εὐχαρίστως καθυστερήσαντα. — Καν Θ. Ο. **Τρίκκαλα.** Ἔχετε δίκαιον. Ἐβραδύναμεν ὀλίγον διὰ λόγους, οὓς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα. Ἀποτανθῆτε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν ἴδιον. Συνιστῶμεν πάντοτε τοὺς καλῶς ἐργαζομένους, ἀλλὰ δὲν ἀναλαμβάνομεν καὶ μεσιτικὰ καθήκοντα. — Καν Αἰ. Κ. **Ἀθήνας** Ἴσως ἔχετε δίκαιον. Ἀλλὰ τί θέλετε νὰ πρωτοκάμωμεν ἡμεῖς. Εἶναι τόσαι ἄλλαι δυνάμεναι νὰ τὸ πράξωσιν. Ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ τὸ ὑποστηρίξωμεν πάσῃ δυνάμει.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Μία τῶν οἰκοτρόφων ἡ δεσποινὶς Γενεβιέβη δε Κρουανιὲ ἥτις ἀπουσίαζεν ἐπί τινα χρόνον διὰ λόγους ὑγείας, ἐπανῆλθεν ἐν τῇ σχολῇ Ἦτο θυγάτηρ εὐγενοῦς οἰκογενείας τοῦ Μοσβιάν, εἶχε χαρακτῆρα εὐθύν, ἀκέραιον καὶ εὐγενέστατα αἰσθήματα. Δι' ἑνὸς βλέμματος ἐνόησε τὴν θέσιν τῆς Μαρίας Κλοαρών, ἄνευ δ' ἐνδοιασμῶν, διὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὴν ψυχήν της γενναιοφροσύνης ἔλαβεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν της.

Αἱ λοιπαὶ μαθήτριαι, αἵτινες ἐθεώρουν τὴν Γενεβιέβην ὡς πρότυπον τελειότητος μετέβαλον ἀμέσως ὕφος καὶ συμπεριφορὰν ἀπέναντι τῆς νέας φίλης της. Αἱ πρὶν ἐριννύες μετεβλήθησαν εἰς περιστεράς, καὶ ἑκάστη αὐτῶν ἐπεδίωκεν ἤδη διὰ παντὸς τρόπου τὴν φιλίαν καὶ γνωριμίαν της.

Ἡ Μαρία ἐντεῦθεν ὄχι μόνον ἠγάπα, ἀλλ' ἐλάτρευε τὴν Γενεβιέβην. Ἐπὶ ἑπτὰ ὅλα ἔτη οὐδὲν νέφος ἐσκίασε τὴν φιλίαν τῶν δύο νεανίδων, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν κατέλιπον τὸ ἄσυλον τοῦτο τῆς εἰρήνης καὶ ἀγάπης, ἔνθα ἔζησαν τόσῳ εὐτυχεῖς, ὡρκίσθησαν νὰ μείνωσι πάντοτε πισταὶ καὶ ἀφωσιωμέναι φίλαι ἐν τῷ κόσμῳ ὡς καὶ ἐν τῇ μονῇ.

Ἡ φιλία αὕτη δὲν ἐβράδυνε νὰ δοκιμασθῇ, διότι παρὰ τὴν θέλησιν τῶν γονέων της ἡ Γενεβιέβη ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐκ τῆς σχολῆς ἀποφοίτησίν της ἐνυμφεύθη τὸν ἐξάδελφόν της λοχαγὸν τῶν Οὐσάρων, Ἀλφρέδον Δερός. Ἦτο εὐτυχὴς περιεστοιχισμένη ὑπὸ τῶν γονέων της οἵτινες τὴν ἠγάπων παραφόρως, τοῦ συζύγου της, ὅστις τὴν ἐλάτρευε καὶ τῆς φίλης της Μαρίας ἥτις εἶχε καὶ αὐτὴ νυμφευθῇ μετὰ τοῦ Καρμαδὲκ καὶ ἦν εἶχεν ἐκλέξει ὡς ἀνάδοχον τοῦ υἱοῦ της.

Ἡ εὐτυχία ἐφαίνετο ἐνοικοῦσα εἰς τὴν εὐλογημένην ταύτην οἰκίαν, ὅταν τηλεγράφημά τι μετέβαλε τὴν φάσιν τῶν πραγμάτων καὶ μεγίστη συμφορὰ ἐνέσκηψεν ὡς κεραυνὸς ἐν αὐτῇ.

Πρωΐαν τινά, καθ' ἣν ὁ λοχαγὸς τῶν Οὐσάρων Ἀλφρέδος Δερὸς διηύθυνεν ἔφιππος τὰ γυμνάσια τοῦ λόχου του, ὁ ἵππος του ἀφηνίασε καὶ ἤρξατο τρέχων ἀπὸ ρητῆρος, μεχρὶς οὗ κατεκρήμνισε τὸν ἀναβάτην του μετὰ τοιαύτης ὁρμῆς, ὥστε οὗτος παρευθὺς ἐξέπνευσε, χωρὶς οὔτε δύο νὰ ἀρθρώσῃ λέξεις.

Ἡ δυστυχὴς Γενεβιέβη λαβοῦσα τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο τηλεγράφημα ἔρρηξε κραυγὴν καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος Ὅταν τὴν ἔφεραν εἰς τὴν κλίνην της, ἐκάλεσαν τὸν ἰατρόν, ὅστις διέγνωσε πάραυτα τὰ ὀξέα συμπτώματα τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Μετὰ δέκα ἡμέρας χωρὶς ἄλλα νὰ δυνηθῇ νὰ ἀρθρώσῃ εἰς τὰ παραληρήματά της λέξεις εἰμὴ ὁ σύζυγός μου, τὸ τέκνον μου» ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἀπεβίωσε.

Οἱ δύο σύζυγοι ταφέντες ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ ὁ εἷς παρὰ τὸν ἄλλος δὲν ἔφερον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἡλικίαν πεντήκοντα ἐτῶν.

Ἡ ἀπελπισία τῆς Μαρίας Κερμαδὲκ ἐπὶ τῷ διπλῷ τούτῳ δυστυχήματι δὲν εἶχεν ὅρια. Ὅλην τὴν πρὸς τὴν ἀποθανοῦσαν φίλην της στοργήν της μετέφερεν ἤδη εἰς τὸν μικρὸν υἱόν, εἰς τὸν προσφιλῆ ἀνάδεκτόν της.

Τὸ μικρὸν ὀρφανὸν ἀνετράφη ὑπὸ τοῦ πάππου καὶ τῆς μάμμης του, οἵτινες ὅμως δὲν ἐπέζησαν πολὺ τῆς οὕτω αἰφνιδίως καὶ σκληρῶς ἀπολεσθείσης θυγατρός των. Ὅταν δ' ὁ Ροβέρτος ἐξῆλθε τοῦ λυκείου ἀριστοῦχος, εὑρέθη μόνος ἐν τῷ κόσμῳ ἀπορρανωθεὶς καὶ τῶν μόνων ὑπολειφθέντων αὐτῷ γερόντων συγγενῶν του.

Εὐτυχῶς ἡ κ. Κερμαδὲκ ἀνεπλήρωσε πλησίον τοῦ νέου πᾶσαν τὴν οὕτω ἀποτόμως ἀπολεσθεῖσαν οἰκογένειαν. Ὁ Ροβέρτος ἦτο τότε δεκαεννεαετὴς κ' ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ τὸ στάδιον, εἰς ὃ ἤθελεν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιδοθῇ.

Ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἰατρικῆς, καίτοι ἠσθάνετο ἰδιαιτέραν κλίσιν διὰ τὸ στρατιωτικὸν στάδιον. Νέος, ὡραῖος, εὐφυής, ἐργατικός, μὲ μικρὰν περιουσίαν, ἀγαπώμενος παρὰ τῶν φίλων του, λατρευόμενος παρὰ τῆς κ. Κερμαδὲκ, ἐκτιμώμενος παρὰ τῶν καθηγητῶν του, ὁ Ροβέρτος εἰσήρχετο εἰς τὸν βίον μὲ τὸ μειδίαμα τῆς χαρᾶς ἐπὶ τῶν χειλέων.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Κατὰ τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ ὕδατος. Ἐὰν ἀμφιβάλλητε περὶ τῆς καθαρᾶς προελεύσεως τοῦ ὕδατος, σπάσατε εἰς μικρὰ τεμάχια ὀλίγα κάρδουνα καὶ ρίψατε αὐτὰ ἐντὸς τοῦ δοχείου, ἐν ᾧ συνάζετε τὸ ὕδωρ τῆς ἡμέρας. Καταστρέφουν πᾶσαν βλαβερὰν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ θανατόνουν πᾶν μικρόβιον. Ἐὰν ἐντὸς τεχνητῆς λίμνης ἔχητε ἰχθῦς καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου ὕδατος χάνωσι τὴν ζωηρότητά των καὶ γίνωνται ἑτοιμοθάνατοι, ρίψατε μικρὰ τεμάχια ξυλανθράκων καὶ παρευθὺς ἀναζωογονοῦνται καὶ τρέχουσιν ὡς πρίν. Ὁ ἄνθραξ καθαρίζει τὸ ὕδωρ.

Καθαρισμὸς χρωματιστῶν κεντημάτων. Θέσατε ἐντὸς μαστέλου ἀρκετὸν χλιαρὸν ὕδωρ ἐν ᾧ χύνετε ἓν μικρὸν κοχλιάριον βάμματος τερεβινθίνης. Ἐντὸς αὐτοῦ βυθίζετε τὰ χρωματιστὰ κεντήματα ἢ μανδύλια. Ταράσσετε τὸ τὸ ὕδωρ καὶ περιστρέφετε αὐτὰ ἐντὸς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ τὰ τρίψητε. Δὲν χάνουν τὸ χρῶμά των καὶ καθαρίζονται λαμπρά. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου πλύνετε καὶ τὰ χρωματιστὰ ἐσώρρουχα.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ροσόλιον κυδωνέων. Ξύσετε καλῶς κυδώνια ἕως εἰς τὴν καρδίαν χωρὶς νὰ ἀφαιρέσητε τὸν φλοιόν, ἐνῷ ἀφαιρεῖτε τοὺς πυρῆνας. Βρέξατέ τα μὲ ὀλίγον ὕδωρ καὶ ἀφήσατέ τα ἐν αὐτῷ εἰς δροσερὸν μέρος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Μετὰ ταῦτα τὰ στίβετε καλῶς καὶ ἐξάγετε ὅλον τὸν χυμόν των. Ὅσον χυμὸν ἔχετε προσθέτετε ἴσην δόσιν οἰνοπνεύματος καὶ προσθέτετε δι' ἑκατὸν τριάκοντα δραμ. τοῦ ἄνω μίγματος ἑκατὸν δρ. ζάχαριν, ὀλίγην κανέλλαν καὶ ἓν γαρόφαλον. Θέτετε ἐντὸς φιαλῶν καὶ μετὰ δύο μῆνας τὰ περᾶτε διὰ καθαρᾶς ὀθόνης εἰς ἄλλας φιάλας. Εἶναι ποτὸν γευστικὸν καὶ οἰκονομικόν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐπισκέφθητε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ὑφαντουργεῖον τῆς κ. Σπάρτης Καρασταμάτη, ἵνα ἐννοήσητε τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς γυναικείας ἐργασίας.

Ὄχι μόνον αὐτὴ καὶ ἡ οἰκογένειά της εὐημερεῖ καὶ τὸ ἐργοστάσιόν της ὁσημέραι ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ ἐντελέστερα Εὐρωπαϊκά, ἀλλὰ εἶναι καὶ τὸ μόνον βιομηχανικὸν ἐν Ἑλλάδι κατάστημα, ὅπερ ἤρχισε νὰ ἐξαγάγῃ τὰ προϊόντα του ἐκτὸς τοῦ κράτους.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ κ. Σπάρτη Καρασταμάτη ἀπέστειλεν εἰς Παρισίους ὀκτακοσίους πήχεις διαφόρων ἀραχνοειδῶν ὑφασμάτων, οὓς πρὸ μηνὸς εἶχε παραγγείλει εἰς τὸ ἐργοστάσιόν της ὁ μέγιστος Παρισινὸς τῶν γυναικείων συρμῶν οἶκος. Ἰδοὺ πῶς θριαμβεύει ἡ ἐργαζομένη γυνή.

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ, ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΠΟΝ, ΤΙΑΟΥΡΤΙΑ

Ἡ ἐποχὴ τῶν γαλακτερῶν ἤρξατο. Τὰ γάλατα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ὑγιεινότερα καὶ γευστικώτερα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ διὰ γαλακτερῶν θεραπεία κατέστη τοῦ συρμοῦ, ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἀδυνάτους, τοὺς ἐν ἀναρρώσει, τοὺς νευρικοὺς καὶ ἀναιμικούς. Ἀφίνομεν τὰ μικρά, ὧν ἡ κυρίως τροφὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ γάλα, νωπὸν βούτυρον καὶ κρέμα. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρῃ τις γάλα ἄδολον, κατόπιν τῆς συστηματικῆς πλέον καταστάσης ἀναμίξεως αὐτοῦ μεθ' ὕδατος; Συνιστᾶται ὑμῖν τὸ γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Γιαννέτσου ἐν τῇ ὁδῷ Πραξιτέλους ἀριθ. 5 ὡς παρέχον γάλαπαχύ, γλυκὺ καὶ ἀρωματικώτατον, νωπὸν βούτυρον ὑπερτεροῦν καὶ τὰ ὡραιότερα τῆς Κων/πόλεως καϊμάκια, γιαούρτια τόσον ὡραῖα καὶ χωνευτικά, ὥστε ἀντικαθιστῶσιν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ τὸ ὡραιότερον γλύκισμα. Αἱ τιμαὶ δ' αὐτῶν τῶν ὡραίων προϊόντων τῆς γαλακτοκομίας τοῦ κ. Γιανέτσου μετριώτατα. Διὰ τα σχολεῖα καὶ τα μεγάλα καταστήματα κάμνει τιμὰς ἰδιαιτέρας.

Κυρία Γαλλὶς διδασκουσα πλὴν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ ζωγραφικήν, δι' ὀλίγων δὲ μαθημάτων τελειοποιοῦσα τὰς μαθητρίας της εἰς τὴν φωτομικρογραφίαν, ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ᾗ ἀντὶ ὡρισμένων ὡρῶν μαθημάτων ἢ περιπάτου νὰ χορηγῆται αὐτῇ τροφὴ καὶ κατοικία. Συνιστᾶται θερμῶς καὶ παρ' ἡμῖν.

Κυρία Γαλλὶς διδάσκουσα κλειδοκύμβαλον καὶ φωνητικὴν μουσικὴν διὰ νέας ἐντελῶς μεθόδου, ζητεῖ παραδόσεις. Ἕκαστον μάθημα κλειδοκυμβάλου στοιχίζει μόνον δρ. 3 1/2. Αἱ προσλαμβάνουσαι αὐτὴν ὡς διδάσκαλον τῆς μουσικῆς ἔχουσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλῶσι καὶ Γαλλιστί. Ἡ ἰδία ἀναλαμβάνει καὶ μαθήματα Γαλλικῆς. Ἔχει ἄρίστα συστάσεις.

Κυρία Ἑλληνίς, ἐκπαιδευθεῖσα ἐν Γερμανίᾳ, φέρουσα δὲ ἄρίστας συστάσεις, καὶ θερμότατα παρ' ἡμῶν συνιστωμένη ζητεῖ παραδόσεις. Διδάσκει καὶ ὁμιλεῖ τὴν Γερμανικὴν ὡς Γερμανίς, ὅπερ δὲ ὠφελιμώτερον διὰ τὰς μαθητρίας ἐξηγεῖ καὶ τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Ἑλληνικήν. Εἶναι κόρη ἀνατροφῆς ἐπιμελημένης, ποικιλοτρόπως δὲ θὰ ὠφεληθῶσιν αἱ παρ' αὐτῆς διδαχθησόμεναι.

Ράπτρια γυναικείων φορεμάτων, ἄριστα κατηρτισμένη ζητεῖ οἰκίαν, νὰ ἐργάζηται, ἀντὶ τροφῆς, κατοικίας καὶ μικρᾶς μηνιαίας μισθοδοσίας. Συνιστᾶται καὶ παρ' ἡμῶν

ΑΝΗΡ πολυμαθέστατος, διδάσκων εἰς πλείστας οἰκογενείας καὶ Παρθεναγωγεῖα τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ζητεῖ παραδόσεις. Πολλὰς μαθητρίας ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν δεσποινίδων τῆς ἀρίστης κοινωνικῆς ἡμῶν τάξεως, προητοίμασε δὲ καὶ θαυμασίως ἐντὸς μικροῦ διαστήματος μαθητὰς διὰ τὸ γυμνάσιον, οὓς παρέλαβεν ἀκαταλλήλους καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον. Φέρει τὰς ἀρίστας τῶν συστάσεων, συνιστώμενος ἄλλως καὶ παρ' ἡμῶν θερμότατα. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Γαλλὶς κυρία, δυναμένη νὰ διδάξῃ πλὴν τῆς Γαλλικῆς καὶ φωνητικὴν μουσικὴν καὶ κλειδοκύμβαλον ζητεῖ οἰκογένειαν, ἐν ᾗ ἀντὶ τροφῆς μόνον ἢ ἀντὶ τροφῆς καὶ κατοικίας νὰ δίδῃ ὥρας τινὰς μαθημάτων.

Κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων μετέβη φυσικῶς εἰς Βορδώ, ὅπως αὐτόσε διέλθῃ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Ἡ κυρία Κερμαδὲκ τῷ ἐπαρουσίασεν ἅμα τῇ ἀφίξει του ὡραιοτάτην ξανθὴν νεάνιδα, ὀλίγον ὠχράν, ἀλλὰ μὲ ὡραίους, μεγάλους, διαυγεῖς γλαυκοὺς ὀρθαλμούς. Εἶναι ἡ Μαγδαληνή, τῷ εἶπεν, ἣν δὲν εἶδες οὔτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὁπουσιάζουσαν ἐν Βρετόνῃ.

— Εἶναι δυνατόν, ἐψιθύρισεν ὁ Ροβέρτος. Ἀλλ' εἶχον ἀφίσει ἓν παιδίον...

— Καὶ ἐπανευρίσκεις μίαν γυναῖκα. Αὗται εἶναι ἐκπλήξεις φυσικαὶ εἰς τὴν ἡλικίαν σας, αἵτινες δὲν σε ἀπαγορεύουσιν ἐν τούτοις νὰ ἀσπασθῇς τὴν παιδικήν σου σύντροφον, Ροβέρτε. Σκέφθητι λοιπόν, ὅτι ἔχει νὰ σὲ ἐναγκαλισθῇ ἀκριβῶς πρὸ δύο ἐτῶν.

Ὁ Ροβέρτος ἔψαυσε διὰ τῶν χειλέων του τὸ μέτωπον, ὅπερ τῷ ἔτεινεν ἡ Μαγδαληνή, ἐρυθριῶν καὶ συνεσταλμένος ὡς μικρὸν παιδίον. Ὅταν δὲ μετὰ δυο μῆνας ὁ Ροβέρτος εἰσήρχετο εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν ἅμαξαν, ἥτις θὰ τὸν μετέφερεν εἰς Παρισίους, ἔφερεν ἐν ταυτῷ εἰς τὴν καρδίαν του πολύτιμόν τι φυλακτόν, τὴν γλυκεῖαν καὶ ποιητικὴν εἰκόνα τῆς Μαγδαληνῆς, ἵνα τὸν προστατεύῃ κατὰ παντὸς κακοῦ.

Ἀνὰ πᾶσαν δ' ἑσπέραν ἐν τῷ μικρῷ καὶ φιλαρέσκως διεσκευασμένῳ μαθητικῷ δωματίῳ του, ἐτοποθετεῖτο πρὸ τῆς τραπέζης του, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς εἰκόνος ἐκείνης, ἥτις ἐφαίνετο μειδιῶσα πρὸς τὸν νεαρὸν μαθητὴν κατὰ τὰς ὥρας ἐκείνας τῆς μονώσεώς του, καὶ λέγουσα: Ἔσο καλὸς καὶ ἐργατικός, ὀφοῦ δι' ἐκείνην ἣν ἀγαπᾷς πρασκευάζεις ἤδη τὸ μέλλον.

Μεθ' ὅλην ἐν τούτοις τὴν ἐργατικότητά του ὁ νεανίας δὲν ἦτο ἐντελῶς ἀκοινώνητος καὶ δὲν ἀπεποιεῖτο νὰ συνοδεύῃ τοὺς φίλους του εἰς ἐκδρομὴν ἢ εἰς τὸ θέατρον.

Ἡμέραν τινὰ εἰς τῶν φίλων του, μεθ' οὗ συνεγευμάτιζε πάντοτε τῷ ἔδωκε συνέντευξιν εἰς τὴν λέσχην. Ἐλθέ, τῷ εἶπε νὰ μὲ ζητήσῃς τὴν 7ην ὥραν. Καὶ ὄντως κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ Ροβέρτος ἐζήτει τὸν φίλον του εἰς τὴν ἐν λόγῳ λέσχην.

Ὁ θυρωρὸς εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς αἴθουσαν πολυτελῶς διεσκευασμένην, καὶ μετέβη νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν φίλον του. Οὗτος εἰσῆλθε κατέρυθρος, μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἠνωρθωμένας, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σπινθηροβολοῦντας. Σὲ ζητῶ συγγνώμην, φίλε μου, εἶπεν ὁ νέος Νερβίλ, ἀλλὰ θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοι χαρίσῃς ἡμίσειαν ὥραν. Ἔκασα καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ παίξω, ἵνα ἀνακτήσω τὰ ἀπολεσθέντα.

— Σὲ περιμένω, εἶπεν ὁ Ροβέρτος ἀπαθῶς.

— Ἀλλὰ θὰ πλήξῃς ἐδῶ μόνος. Ἐλθὲ μαζή μου μέσα.

Αἱ αἴθουσαι εἶναι πλουσιώταται καὶ μεγαλοπρεπεῖς, θὰ διασκεδάσῃς δὲ παρακολουθῶν τὴν ἐπὶ τῆς πρασίνης τραπέζης διεξαγομένην λυσσώδη μάχην. Καὶ ἀνοίγων θυραν εἰσήγαγε τὸν Ροβέρτον.

Ἀφοῦ διῆλθον πολλὰς αἰθούσας τῶν ὁποίων τοὺς πλουσίους στολισμοὺς ἐθαύμασεν ὁ Ροβέρτος, εἰσέδυσαν τέλος εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος τοῦ χαρτοπαιγνίου. Εἰσερχόμενος ἐν τῇ ἀπεράντῳ ἐκείνῃ αἰθούσῃ πλάτους εἴκοσι μέτρων ὁ Ροβέρτος ἐκυριεύθη ὑπὸ θαυμασμοῦ. Οἱ τοῖχοι ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ ἀληθῶν Γοβελινείων ἐπιστρώσεων μετὰ πλαισίων γεγλυμμένων ἐπὶ πολυτίμων ξύλων, οἱ πολυέλαιοι ἀπήστραπτον διὰ τῶν μυριοχρόων τοῦ κρυστάλλου ἀνταναχλάσεων, τὰ σπανιώτατα φυτὰ καὶ ἄνθη ἐντὸς πολυτίμων ἐκ Σέβρης δοχείων ἐμυροβόλουν τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τῶν Παρισίων, τῇ διασήμῳ διὰ τὸν κόσμον τῶν παικτῶν πεντακόσιοι ἄνδρες φέροντες μέγα καὶ ἔντιμον ὄνομα, εἶδον αὐτὸ κηλιδούμενον, χιλιάδες οἰκογένειαι εὐτυχεῖς τέως ἠσθάνθησαν τὴν εὐτυχίαν των καταστρεφομένην καὶ ἀναλυομένην ὡς ὁ κηρὸς ἐπὶ τῇ ἐπαφῇ τῆς φλογός, χιλιάδες νέων ὧν τὸ μέλλον ἐξείλλισσετο γελαστὸν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου καὶ τῆς δόξης, εἶδον αἴφνης τὸν ὁρίζοντα σκοτιζόμενον καὶ τὴν αὐτοκτονίαν ὡς τὴν μόνην σανίδα, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τοῦ αἴσχους ἢ καὶ τοῦ κατέργου ἔτι.

«*Ἄφετε πᾶσαν ἐλπίδα*», αἱ τρομεραὶ αὗται λέξεις αἱ κεχαραγμέναι ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Κολάσεως ὤφειλον νὰ σημειωθῶσι καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς κολάσεως ταύτης τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ἴως ἀναγινώσκων αὐτὰς ὁ Ροβέρτος πρὶν ἢ εἰσέλθῃ ἤθελε σωθῇ.

(ἀκολουθεῖ)